

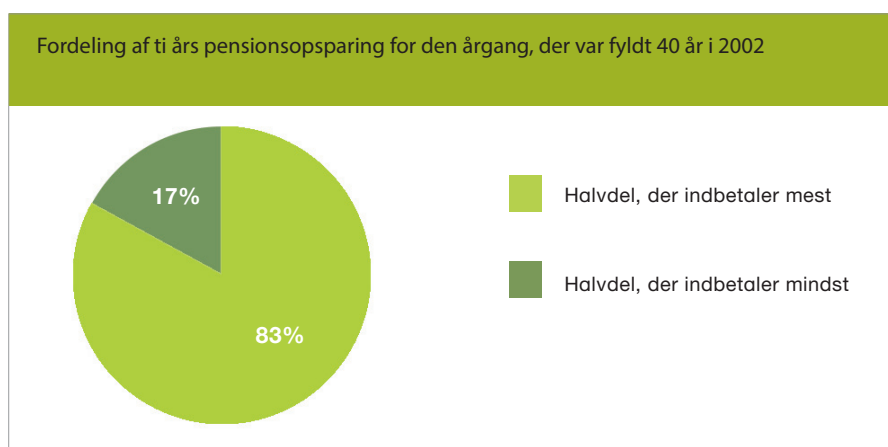
Over en tiårig periode står den rigeste halvdel for 83 pct. af pensionsopsparingen

Det er den samme del af befolkningen, der – år efter år – sparer store summer op til pension, mens andre må runde det ene årsskifte efter det andet uden at have lagt et særlig stort beløb til side.

Det viser en ny analyse fra ATP. Det særlige ved analysen er, at det for første gang er blevet undersøgt, hvor meget de samme mennesker betaler ind til pension over en længere årrække. Helt konkret er de, der i 2002 var 40 år, fulgt i perioden 2001 til 2010. Det viser sig, at den halvdel, der sparer mest op, står for 83 pct. af årgangens pensionsopsparing i hele årtiet. Det efterlader 17 pct. af opsparingen til den anden halvdel.

Samme måling er gennemført for de to årgange, der i 2002 var henholdsvis 30 år og 50 år. Blandt de 30-årige er billedet det samme, om end knap så markant: Den mest opsparende halvdel har 80 pct. af indbetalingerne, mens de øvrige altså genererer 20 pct.

Går man – rent aldersmæssigt – den modsatte vej og fokuserer på de 50-årige (i 2002), er billedet endnu mere markant end de 40-årige. Den halvdel, der betalte mest ind, kan se tilbage på et årti, hvor de lagde hele 88 pct. af årgangens opsparing til side. Hvis man trækker ATP-

Halvdelen af den årgang, der var fyldt 40 år i 2002, har efter et årti 83 pct. af årgangens samlede pensionsopsparing.

Note: Opsparing i perioden 2001-2010. Danmarks Statistik og ATP.

opsparingen ud af regnestykket for denne gruppe, hedder fordelingen godt 90 pct. til den ene halvdel og knap 10 pct. til den anden.

Det overraskende ved denne analyse er, at opdelingen er så markant over et årti. Det har længe været kendt, at opsparingsfordelingen ser nogenlunde sådan ud. Vel at mærke, hvis man måler det i et enkelt år. Men forventningen har været, at resultatet i vidt omfang ville udjævne sig, hvis man kiggede på tværs af flere år. Altså, at nogle har fast arbejde og kan læg-

ge penge til side i det ene år, mens andre kommer til i det næste. Men sådan forholder det sig altså kun i ringe grad.

Vigtigt sikkerhedsnet

Ifølge Torben M. Andersen, professor i økonomi ved Aarhus Universitet og tidligere formand for Velfærdskommissionen, viser analysen, at der fortsat er udestående i forhold til den måde, det danske pensions-system er bygget op på: "Nogle sparer betydelige summer op. Andre gør ikke. Og de ændringer, der måtte være på vej i forhold til det ➔

► mønster, er meget længe om at slå igennem.

”Vi har nu – og fremover – en problematik omkring en restgruppe, som af forskellige årsager vil være meget afhængige af det sikkerhedsnet, som folkepension og ATP spænder ud under dem.”

Han peger på, at det er forventeligt – og et politisk ønske – at højtlønnede sparer mere op end andre. En af ideerne med at indføre arbejdsmarkedspensioner i starten af 1990’erne var, at den pension, man

får, skal stå i rimeligt forhold til den hidtidige løn.

”Men ser man for eksempel på fordelingen af opsparing blandt de 30-40-årige, er skævvridningen meget større end den underliggende fordeling af løn. At der er denne store skævvridning blandt så relativt unge mennesker viser, at diskussionen af, hvad vi gør med restgruppen, vil være relevant mange år endnu,” siger han.

Som formand for Velfærdskommissionen foreslog han tilbage i 2005, at pensions-

opsparing skulle være tvungen for alle. Det forslag stiller han gerne igen: ”Indførelsen af arbejdsmarkedspensionerne løste mange problemer – men ikke alle. Restgruppen, hvad enten vi taler selvstændige, mennesker med lille tilknytning til arbejdsmarkedet eller andre, skal nås med andre midler. Vi foreslog i sin tid at gøre en opsparing på seks procent obligatorisk for dem, der ikke sparer op på anden vis. Det forekommer mig fortsat, at det er en fin idé.”